G. DELAHAYE – M. MARLIER

Martina la grădina zoologică

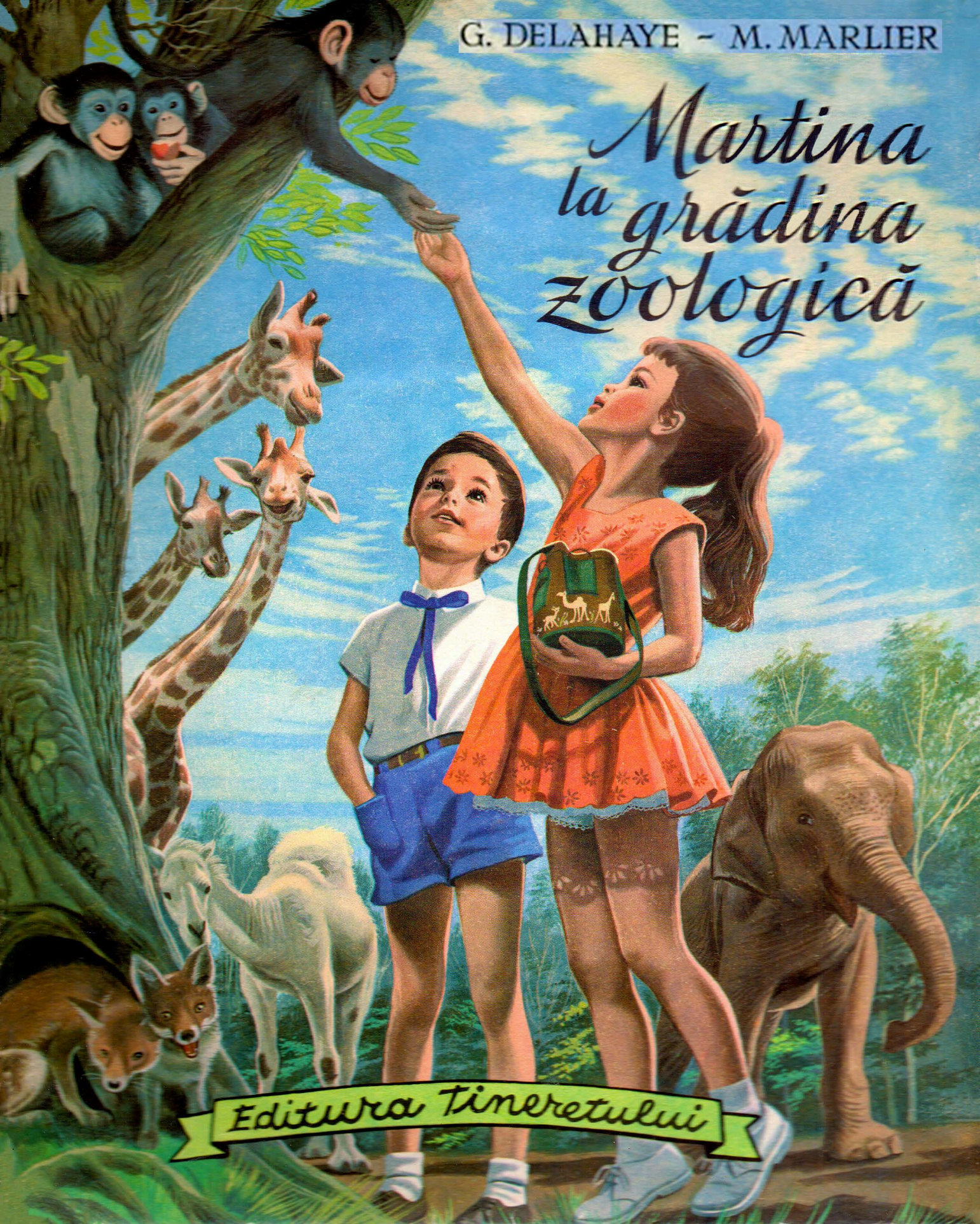

Editura Tineretului

Martina la grădina zoologică

Texte de GILBERT DELAHAYE

Acuarele de MARCEL MARLIER

Editura Tineretului

1967

virtual-project.eu
== aladrian ==

Martina, Jean şi Patapuf au venit să-şi petreacă după-amiaza la Grădina zoologică.

La poarta cu grilaj de fier vizitatorii fac coadă. Clopotul sună. E ora deschiderii.

La Grădina zoologică au fost aduse toate animalele care trăiesc pe pămînt, în apă şi în aer. Se află aici animale din cele patru colţuri ale lumii: din Oceania, din Africa, din Asia şi din America.

Întîi de toate, iată leoaica şi cu leişorii ei. Leoaica este femeia leului, regele animalelor. Îi place mult să se joace cu puii ei.

Dă cu laba cînd într-unul:

— Pe acesta îl cheamă Zvăpăiatul.

Cînd în altul — acela e Ştrengarul, pentru că face multe pozne. Mereu trebuie să-l tragi de urechi. Dar o să crească şi o să capete minte ca tatăl său. Nu-i aşa că e drăguţ?

Bouffi, hipopotamul, e bosumflat.

— Eu ştiu ce are, sări Patapuf. A mîncat prea mult. Acum, e prea greu! Nu mai poate ieşi din apă.

— Şi cînd te gîndeşti, zise o vrabie care sta pe marginea bazinului, că toată ziua doarme! Şi totuşi priviți cum cască.

— Poate că-l dor dinții, mai spuse Patapuf.

Ursuzul, ursul polar, e ocupat să-şi facă baia lui de gheaţă.

— Uf! ce cald e!

Iată-l, se apropie ridicînd botul într-o parte, în semn de dispreţ:

— Nu găseşti?... Desigur, nici apa nu e rea, dar acolo, în ţara lui, banchiza e cu totul altceva — e frumos... Şi ce linişte!

— Ursuzul nu e niciodată mulțumit, spuse cămila. Mie mi se pare că totul e-n regulă. N-am de ce să mă plîng. Soarele aduce bucurie lumii întregi. Ah! copii, dacă ați cunoaşte deşertul, mirajele lui — să ştiți că e foarte, foarte frumos. Şi cu toate astea mă simt bine şi aici. Plimb copiii toată ziua şi asta mă distrează.

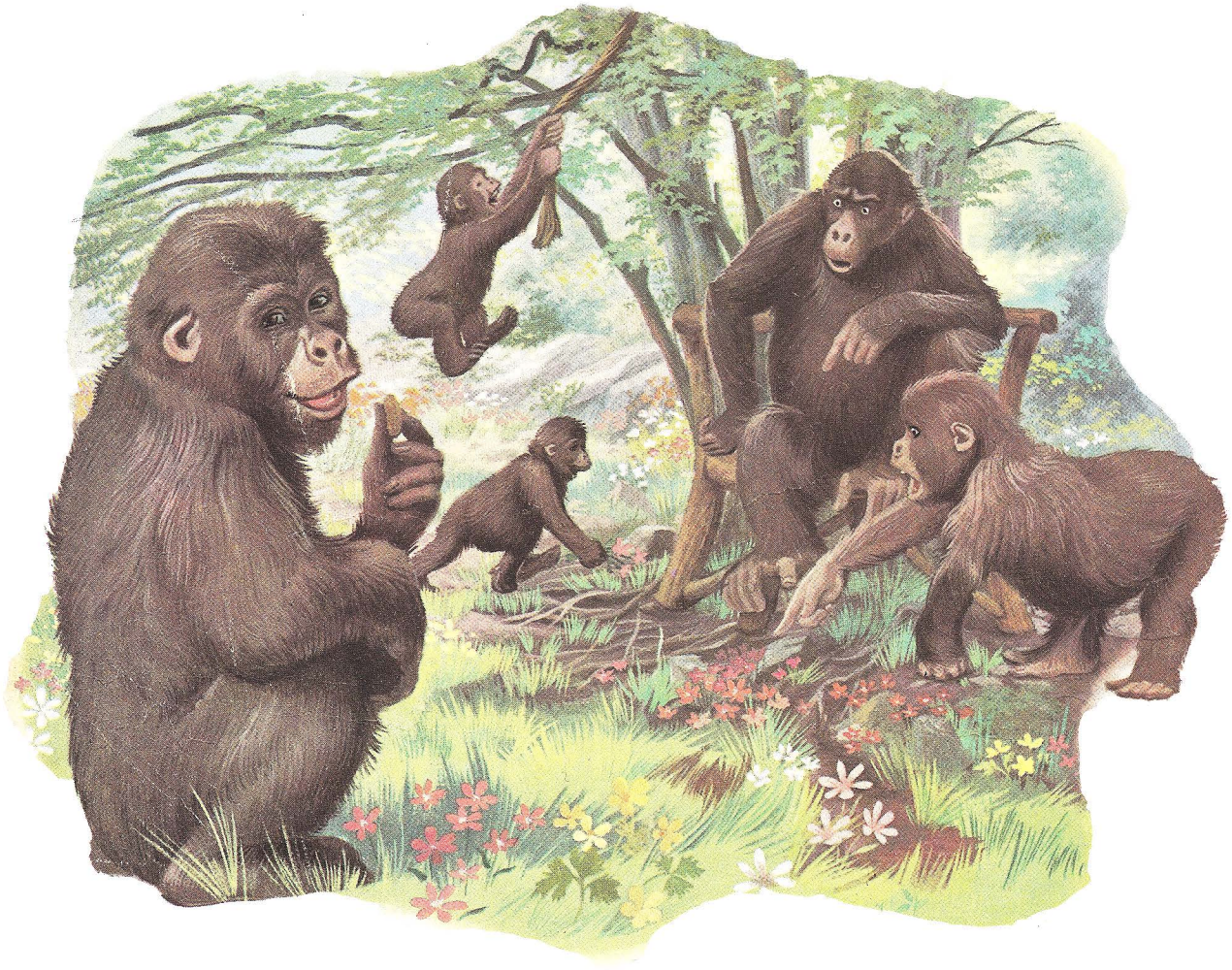

Maimuța mamă are multe necazuri cu copiii.

Pif e neastîmpărat.

— Stai la un loc! zise mama.

Paf e foarte lacom!...

— Nu mai mînca atîtea alune.

Puf e de-a dreptul obraznic.

— Nu te mai legăna atît! Nu vezi că toată lumea se uită la tine!

— Biata girafă, se gîndeşte Patapuf, a crescut prea repede. De asta are gîtul aşa de lung.

— Acesta e un uriaş? întrebă o fetiţă pe mama ei. Cum faci ca să-i spui ceva la ureche?

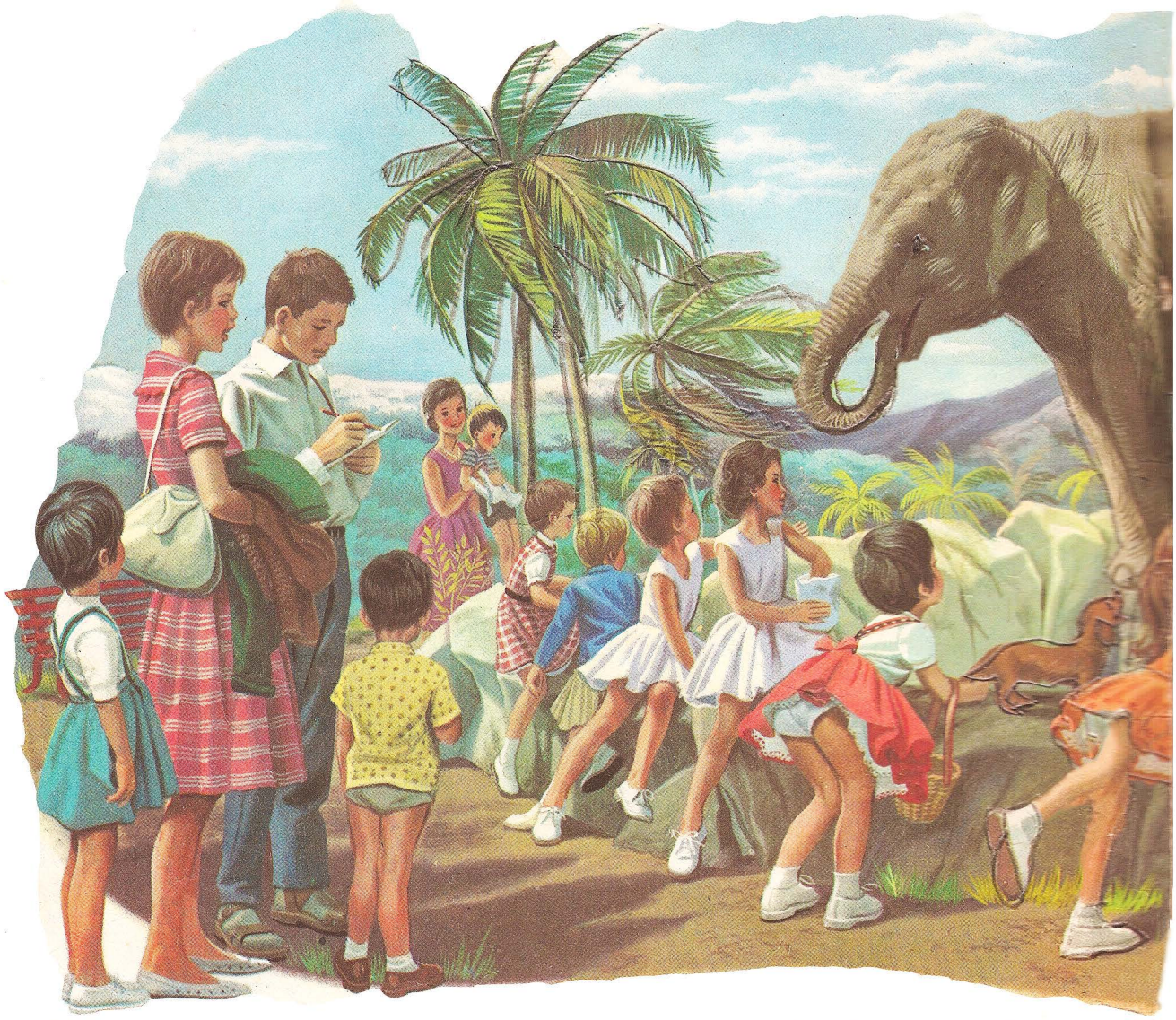

Dulce-Mic, Ştie-Tot, Nas-Lung, aşa se numesc cei trei elefanţi din Grădina zoologică.

Ei sînt totdeauna împreună: tata, mama şi elefantul, puiul lor. Lui Dulce-Mic îi plac mult dulciurile. Ştie-Tot, mama lui, ştie multe lucruri. Tatăl, Nas-Lung, este cel mai puternic.

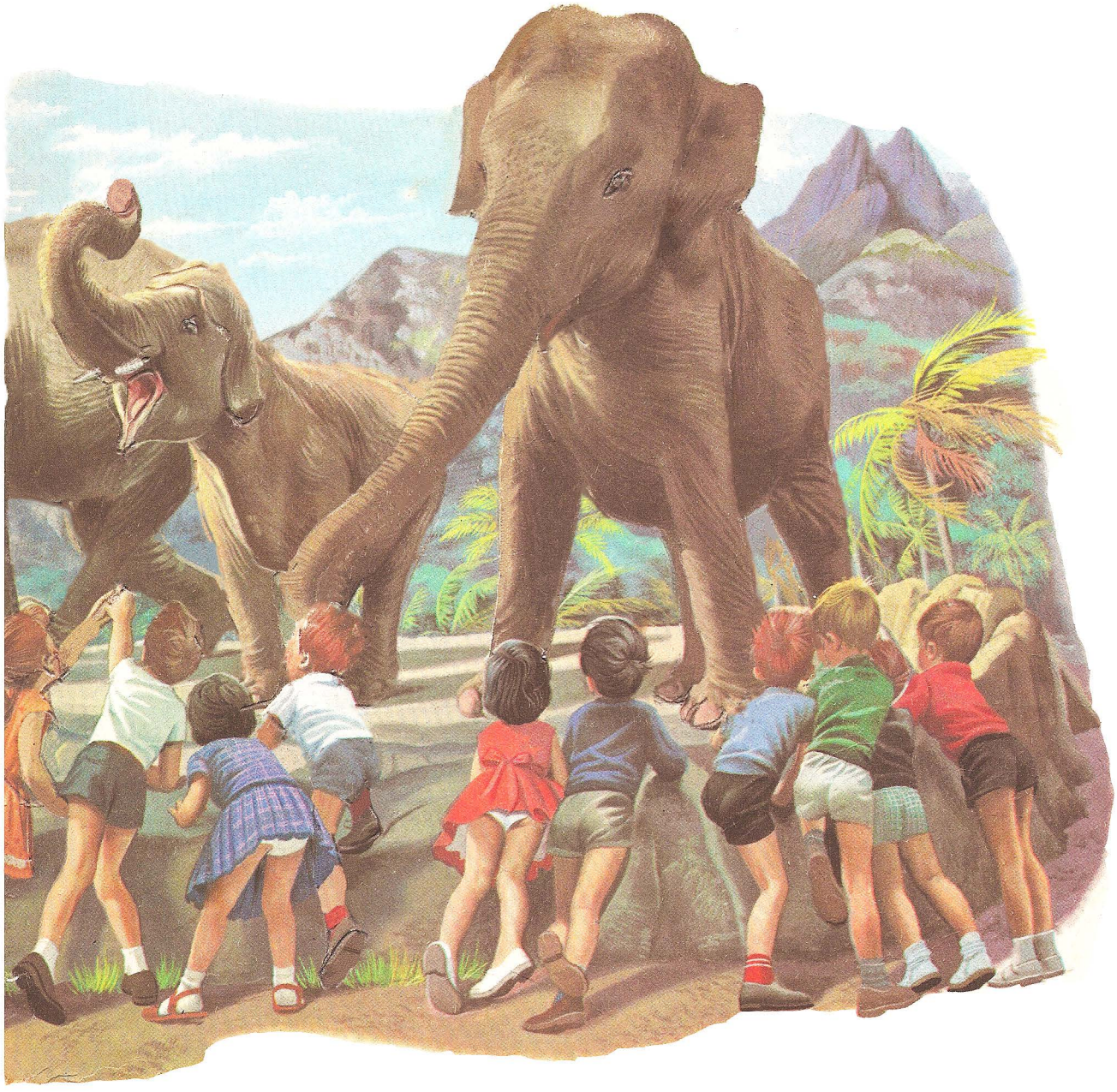

Pielea lui e tare cum e cureaua. Trompa, mlădioasă ca un şarpe. El s-a scăldat în fluviile Asiei. A vînat tigri. A călătorit. A trecut prin apă, prin foc, prin pădure. A răsturnat copacii cu umărul. A condus turma de elefanți mulți ani. Este cel mai în vîrstă dintre elefanți — e un patriarh.

Ce animal e acesta?

— Are o rochie tare frumoasă. Parcă vine de la carnaval. Este un cal? întrebă Martina.

— Nu. E o zebră, răspunde Jean. Seamănă cu cea din dicționar.

— O cheamă Fury, zice paznicul.

Zebra este inteligentă ca un câine, iute ca vîntul, curajoasă ca leul.

Astăzi se sărbătoreşte căsătoria domnului şi doamnei Pinguin Imperial. Pinguinii pitici, prietenii lor, au îmbrăcat hainele de ceremonie.

Deoarece au venit mai devreme, vorbesc vrute şi nevrute, aşteptînd invitaţii.

— Am auzit că e o căsătorie reuşită.

— Credeţi că o să vină multă lume?

— Negreşit, dragă prietene. Va veni doamna Otaria, Domnul Morsă şi cele două tinere Foci.

— Bunicul meu e născut în Australia; bunica tot acolo, şi vărul meu la fel, spune doamna Cangur.

Îşi mişcă cu mîndrie urechile ei mari.

— Noi facem parte din familia Marsupialelor. Un nume frumos, nu-i aşa?

Se aşază pe coadă:

— Vedeţi voi? Puii mei sînt aici, în buzunar.

Este foarte practic. În acest fel nu vor fi călcaţi de elefanţi.

În acvarium locuieşte Cocheta, broasca ţestoasă din mările sudului. Nici peştele nu înoată mai bine ca ea.

Cîte lucruri n-ar spune broasca ţestoasă dacă ar putea vorbi! Ea a văzut, lîngă al treilea arbore de cocos din Insula Piraţilor, comoara lui Felix Magnificul. Erau acolo zeci de săbii împodobite cu şiraguri de perle fine, bucăţi de aur şi trei butoaie cu pulbere pentru tunuri.

Pasărea Marabut — poreclită Marchizul, e nemulțumită.

— Cocorii ăştia sînt prea vorbăreți. Se fudulesc cu moțurile lor. Cică-s pălării la modă!

Şi fîlfîind din aripi, adăugă:

— Plecați!... Plecați!...

— Hai să plecăm, dragă, spune cocoara Ducesa.

— Ai dreptate, Marchizul e nesuferit.

— Şi necuviincios.

— Adio, domnule.

— Cine, zise Acvila, se poate lăuda că a privit de aproape soarele? Vară-mea, Bufnița? Ea umblă numai noaptea. Vulturul, nepotul meu? El e tot atît de fricos ca şi un iepure. Locuieşte într-un turn vechi, plin de păienjenişuri... Eu am văzut zăpada care nu se topeşte niciodată. Eu sînt regele munților.

— Ce păsări ciudate, zice Martina. Pe pancarte scrie: Picioroange.

— Sînt flamingi roz.

— Cum fac de se țin pe nişte picioare atît de lungi? Sau poate şi-au pus catalige? gîndeşte Patapuf.

Un flaming îşi desface aripile lui mari. Poate că vrea să zboare?

— Eu mai repede cred că vrea să le măsoare, zice o maimuțică, în glumă.

Dar în Grădina zoologică o după-amiază trece repede. Gardianul a şi început să sune din clopot strigînd pe alei:

— Închiderea... Închiderea...

Martina, Jean şi Patapuf au învăţat astăzi multe lucruri. Totuşi mai rămîn de văzut tigrii, lupii, bizonii, struţii, şerpii, crocodilii şi multe altele.

Dar pentru asta vor trebui să mai vină o dată. Ceea ce dovedeşte că învăţătura nu se isprăveşte niciodată.

G. DELAHAYE — M. MARLIER ● MARTINE AU ZOO
Copyright by Editions Casterman, Paris—Tournai

Redactor responsabil: GEORGETA PĂSĂRIN
Tehnoredactor: CONSTANȚA VULCĂNESCU

Dat la cules 27.10.1966. Bun de tipar 19.11.1966. Apărut 1967. Comanda nr. 8001. Tiraj 100140. Hîrtie o ff. A de 100g/m² 540 × 840/8. Coli editoriale 1,65. Coli de tipar 2,5. AT 16994. C.Z. pentru bibliotecile mici 8R—31.

Tiparul executat sub comanda nr. 280 la Întreprinderea poligrafică „Arta Grafică", Calea Șerban Vodă 133, București — Republica Socialistă România

Lei 3